

עמ"ת 36821/03/20 - דמיטרי בולגקוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 36821-03-20 בולגקוב(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 99426/2020

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
עורר	דמיטרי בולגקוב (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט קמא להמשך מעצרו של העורר עד לדין שנדחה לקבלת תסקיר שירות המבחן. העורר מלין למעשה על שתי אלו, הכרוכות זו בזו בהחלטת בית המשפט קמא:

הקביעה כי קיימת תשתית ראיתית-לכאורית, שכוחה יפה (עקרונית) כבסיס למעצרו של העורר עד לתום ההליכים; וההחלטה להמשך מעצרו של העורר עד לקבלת תסקיר שירות המבחן במקום להידרש על-אתר לסוגיה של חלופת מעצר.

עצם הגשת הערר במצב זה אינה מחייבת לדון בו כבר-עתה:

1. מקובל עלי שלעורר יש זכות לערור גם על 'החלטת ביניים' מעין זו, אך "זכות לערור ושיקול דעת ערכאת הערעור אם לדון בערר לחוד" (בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מ.י. (2012), סעיף 13). אין על בית המשפט שלעורר חובה להידרש לכל ערר, ורשאי בית המשפט להפעיל שיקול-דעת תוך התחשבות אפילו בשיקולים מעשיים של יעילות הדיון וחסכון במשאבי שיפוט (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מ.י. (2013), סעיף 6);
2. בקו פסיקתי ברור נקבע כי דיון בערר בשלב זה הוא חריג השמור לנסיבות מיוחדות, המתקיימות כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה בעניין קיומן של ראיות לכאורה או כאשר מתעורר חשש ממשי למעצר בלתי חוקי (וראו בש"פ 460/19 דינקו נ' מ.י. (2019) ובש"פ 5145/18 פייסמן נ' מ.י. (2018)).
3. ערכאת הערר בוחנת את קיומן של נסיבות מיוחדות שיצדיקו שמיעת ערר בשלב זה, על-פני הדברים ועל-בסיס הנתען בכתב הערר ובצירופותיו (אבו עראר, שם).

במקרה דנן, לא מצאתי כי נפלה טעות ברורה בהחלטה לעניין התשתית הראיתית ולקיומה של עילה. כך גם לעניין ההחלטה שלא לדון באפשרות להיזקק לחלופת מעצר קודם לקבלת תסקיר, בוודאי לנוכח טיב האישום וקיומו של עבר פלילי רלוונטי.

הערר לא ייקבע אפוא לדיון ויימחק, אלא אם תוגש בקשה ובה נימוקים להחרגת העניין מהכלל, עד ליום 22.03.20.

ניתנה היום, כ"ב אדר תש"פ, 18 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.